

РЕШЕНИЕ

№ 2940

гр. София, 02.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2040** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. С. М., подадена чрез процесуален представител адв. Д. П., срещу отказ изх. № № 39 - 409 от 08.02.2024г. на директор на Дирекция „Съответствие- превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма“ и зам. директор на Дирекция „Съответствие - превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма“ в „Първа инвестиционна банка“ АД за откриване на платежна сметка за основни операции, постановен по подадено заявление от 28.06.2023 г.

Жалбоподателят твърди, че отказът е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона. Твърди, че както към момента на подаване на заявлението за откриване на сметката, така и към момента на подаване на жалбата са налице предпоставките по Закона за платежните услуги и платежните системи /ЗПУПС/ и не съществуват ограниченията по чл. 119, ал. 4 и ал. 5 ЗПУПС. Посредством отказа, Банката лишавала жалбоподателя от възможността да упражни гарантираното от Конституцията на Република България право на труд, включително да упражнява търговска дейност и да получава възнаграждение за труда си. На следващо място излага, че обжалваният отказ е издаден от некомпетентен орган в нарушение на разпоредбата на чл. 119 ЗПУПС, поради което следва да бъде обявен за нищожен. При условията на евентуалност посочва, че оспореният акт е

незаконосъобразен, защото ответникът не е изложил конкретни съображения, а само бланкетния мотив „неприемлив риск от установяване на делови взаимоотношения“. Изтъква, че не е налице изключението чл. 119, ал. 6, изр. първо, втора част от ЗПУПС, тъй като обективно липсва информация, чието разкриване би било в противоречие с националната сигурност и обществения ред или законодателството относно предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

В проведеното публично съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д. П.. В хода на устните състезания моли отказът да бъде отменен, съответно – преписката изпратена на ответника с указания за законосъобразно произнасяне по заявлението. Аргументите за основателността на жалбата са обобщени в писмени бележки, депозирани на 18.04.2024 г.

Ответникът - директор на Дирекция „Съответствие- превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма“ и заместник-директор на Дирекция „Съответствие-превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма“ в „Първа инвестиционна банка“ АД, чрез процесуален представител юрк. В. А., оспорва процесуалната допустимост на жалбата, като излага, че не е спазена процедурата по чл. 119, ал. 6 от ЗПУПС за обжалване на постановения отказ. Посочва, че в изпълнение на постановеното от Административен съд София- [населено място] № 273 от 10.01.2024г. по адм. дело № 8196/2023г. е разгледал искането на жалбоподателя и се е произнесъл по него с уведомление с изх. №39-409/08.02.2024г. Излага, че в изпълнение на изискванията Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/, Закона за мерките срещу финансирането на тероризма /ЗМФТ/, европейските директиви и международни практики, ответникът е имплементирал редица правила, които осигуряват достъп до информация за определени лица и техния контрол и превенция във връзка с изпирането на пари. Посочва, че стриктно спазва всички официални санкционни списъци в това число на Съвета за сигурност на ООН, Европейския съюз, Службата за контрол на чуждестранните активи /OFAC/ на Министерство на финансите на САЩ, на Министерство на финансите и Национална агенция по приходите и други ограничителни списъци съгласно ЗМИП, като при наличие на данни, че лице, потенциален клиент, е включено в някой от списъците, той е задължен да извършва преценка на риска. Позовава се на обстоятелството, че жалбоподателят е включен в списък на българските физически и юридически лица с наложени санкции от Службата за контрол на чуждестранните активи (OFAC) на Министерство на финансите на САЩ във връзка с установени корупционни действия, представляващи престъпна дейност. След анализ на риска от установяване на делови взаимоотношения е направен извод, че са налице основания за отказ по искането за откриване на платежна сметка за основни операции. Излага допълнителни съображения във връзка с поетите ангажименти към кореспондентски банки в САЩ и в други държави във връзка със прилагане на политики на Съответствие и Мерки против изпирането на пари, като нарушаването им би довело до негативни репутационни последици и санкции за банката. Банката в изпълнение на всички регулаторни изисквания е извършила подробен анализ на риска от установяване на делови взаимоотношения с Н. С. М., с оглед включването му в санкционния списък и наличието на публично достъпна негативна информация, че е обвинен в шпионаж в полза на руски интереси. Моли жалбата да бъде отхвърлена като недопустима или неоснователна. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Подробни правни доводи в подкрепа на тези съждения са развити в писмени бележки от 22.04.2024г.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди доводите, изложени в жалбата, както и доказателствата събраните по делото по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.06.2023г. Н. С. М. е подал до „Първа инвестиционна банка“ АД искане за откриване на платежна сметка за основни операции, в което той е декларирал, че няма сметка чрез която може да използва услугите по чл. 118, ал.1 от ЗПУПС в друга банка в Република България, както и че е видна политическа личност през последната 1 година в Република България, в друга държава в ЕС или международна организация по смисъла на ЗМИПС.

С решение № 273/10.01.2024г., постановено по адм. дело № 8196/2023г. на Административен съд София- град /АССГ/ е отменен по жалбата Н. С. М., мълчалив отказ на ответника за откриване на платежна сметка за основни операции по подадено заявление от 28.06.2023г. Със съдебния акт преписката е върната за решаване на въпроса по същество. Решението е влязло в законна сила на 31.01.2024 г.

След влизане в законна сила на съдебния акт преписката, образувана по искане от 28.06.2023г. на Н. С. М., е разгледана повторно от „Първа инвестиционна банка“ АД и е постановен отказ обективизиран в уведомление изх. № 39-409/08.02.2024г. В обжалвания в настоящото производство административен акт, се посочва, че е извършена комплексна проверка, при която рискът от установяване на делови взаимоотношения с жалбоподателя е оценен като неприемлив. Ответникът се позовава на раздел IV, т.4.12.5 от Общите условия за откриване и водене на банкови сметки и за предоставяне на платежни услуги, като отказва да уважи искането на жалбоподателя със съображението, че евентуално откриване на такава сметка би довело до нарушаване на установената в законодателството разпоредби относно предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

Отказът е изпратен на жалбоподателя по електронна поща на 08.02.2024г. и с писмо с обратна разписка, получено на 15.02.2024 г.

Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, е депозирана в АССГ с вх. № 5970/14.02.2024 г.

С решение № 441 от 04.06.2021 г. на Министерски съвет на Република България е създадена постоянна работна група с участието на представители на МВР, ДАНС и НАП, която в спешен порядък да изготви и поддържа списък на лицата, които попадат и потенциално биха попадали в обхвата на санкциите, наложени от Службата за контрол на чуждестранните активи (ОФАС) на Министерство на финансите на САЩ, като в списъка на асоциираните лица се включват: а.) всички физически лица и юридически лица, притежавани, контролирани или управлявани през последните пет години от лицата, включени в списъка на ОФАС; б.) всички съдружници, акционери, управители и членове на органи за управление и контрол на юридическите лица по буква „а“, включени към момента и за последните 5 години; в.) всички физически лица и юридически лица, допълнени по реда на т. 4. ДАНС и НАП да предприемат постоянни мерки за установяване на степента на свързаност на лица с лица от списъка

на МС и да предлагат на постоянната работна група допълване на списъка, в случай че се установи свързаност, или изключване от списъка на лица, в случай че свързаността е прекратена.

С влязло в сила решение № 1008/03.02.2022г. по адм. дело № 6774/2021г. на ВАС на РБ е обявена нищожността на решение № 441 от 04.06.2021 г. на Министерски съвет на Република България, в частта по т.1, т.3 и т.б.

По делото е представено писмо с изх. № БНБ – 63319/11.06.2021 г. на управителя на Българска народна банка /БНБ/ до кредитните институции и клоновете на чуждестранни банки в Република България, което е издадено във връзка с действията предприети на 02.06.2021 г. от Службата за контрол на чуждестранните активи /ОФАС/ на Министерство на финансите на САЩ по отношение на български лица, както и решение на Министерски съвет от 04.06.2021г., за приемане на списък на лицата, които попадат или потенциално попадат в обхвата на санкциите. В писмото е отправена препоръка да се анализира рискът от установяване на отношения с такива клиенти, включени в двата списъка във връзка с потенциалния риск с корупционни действия, изпиране на пари, финансиране на тероризъм или други дейности, свързани със средства с престъпен произход. При оценен висок риск, списъкът, приет от ОФАС, да залегне във вътрешните правила на кредитната институция по чл. 101 от ЗМИП. В тази връзка да се направи анализ на системите на банката. Не на последно място да се уведомява Държавна агенция за национална сигурност /ДАНС/ при установени отношения с тези лица, преди извършване на сделки с тях. С писмото се предписват действия за подобряване на вътрешните правила на банката по ЗМИП и относно отпускането на кредити, подобряване на комуникацията с административните органи, предприемане на действия относно експозиции към лица от списъка на ОФАС, както и списъка приет с решение на МС от 04.06.2021г., да бъдат предприети допълнителна оценка и мерки.

С писмо с изх. № 43-3612#1/18.06.2021г. на „Първа инвестиционна банка“ АД, БНБ е уведомена за предприетите действия във връзка с писмо с изх. № БНБ – 63319/11.06.2021г., като лицата от посочените списъци са оценени като високо рискова група по ЗМИП, списъците на лицата са включени в АМЛ системата на банката и се актуализират автоматично при публикуването им от съответните органи. Посочва се, че по отношение на бъдещи клиенти, проверките се извършват предварително автоматично.

Представена е извадка от интернет сайта на Службата за контрол на чуждестранните активи /ОФАС/ на Министерство на финансите на САЩ, на който е публикуван Списък със специално определени граждани и блокирани лица /SDN списък/, в който е вписан и Н. С. М..

По делото е приложена и извадка от Вътрешни правила на „Първа инвестиционна Банка“ АД за контрол и предотвратяване на изпирането на пари и финансиране на тероризма, от която е видно, че Дирекция „Съответствие – превенция срещу изпирането на пари и финансиране на тероризма“ се ръководи от директор, на чието подчинение е заместник- директор.

По делото са представен в превод на български език Указ на президента на Руската федерация за награждаване на Н. С. М. с орден „Дружба“, както и писмо изх. № 108/14.02.2024г. на посланика на Руската федерация в Република България, с което се потвърждава, че във връзка с награждаването с орден „Дружба“ на Н. С. М. не са извършвани и няма да бъдат извършвани парични плащания.

По делото е представено също пълномощно с нотариално удостоверяване на подписите рег. № 8442/16.11.2021г. на Д. Ж., нотариус с рег. № 101 с район на действие РС – София, на Н. Б. и Р. Б., в качеството им на изпълнителни директори представляващи заедно „Първа инвестиционна банка“ АД, както и пълномощно с нотариално удостоверяване на подписите рег. № 8424/16.11.2021г. от Д. Ж., нотариус с рег. № 101 с район на действие РС – София на Н. Б. и Р. Б., в качеството им на изпълнителни директори представляващи „Първа инвестиционна банка“ АД; длъжностна характеристика на длъжността директор на Дирекция „Съответствие – превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма“ в „Първа инвестиционна банка“ АД; функционална характеристика на Дирекция „Съответствие – превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма“ на „Първа инвестиционна банка“ АД. В тази функционална характеристика се посочва, че Дирекцията изпълнява функциите на специализирана служба по смисъла на ЗМИП, а директорът ѝ е ръководител на специализираната служба, като отдел „Превенция на измамите“ отговаря за КУС – одобрение на потенциални клиенти.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок по чл.149, ал.1 от АПК от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото отказът пряко и непосредствено засяга интересите на Н. С. М..

Относно възражението на ответната страна за процесуална недопустимост на оспорването, следва да се има предвид, че в своята практика ВАС на РБ приема, че изявлението на кредитната институция по направено от физическо лице искане за откриване на платежна сметка за основни операции, представлява индивидуален административен акт и предвид общата клауза по чл.120, ал.2 от Конституцията на РБ, изявлението подлежи на съдебен контрол. Това е така, защото с приемането на чл. 118- чл. 121 ЗПУПС е транспонирана Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции (ОВ, L 257/214 от 28 август 2014 г.). В чл. 16, §2 от Директива 2014/92/ЕС се посочва, че държавите членки гарантират, че потребители, пребиваващи законно в Съюза, включително потребители без постоянен адрес, търсещи убежище лица и потребители, на които не е предоставено разрешително за пребиваване, но които не е възможно да бъдат експулсирани по правни или фактически причини, имат право да открият и използват платежна сметка за основни операции в кредитна институция, намираща се на тяхната територия. Това право се прилага независимо от местопребиваването на потребителя. С Определение № 9208/17.08.2021 г. по адм. дело № 6544/2021 г., съдът е приел, че: „Държавата следва да гарантира правото на достъп до платежна сметка за основни операции /ПСОО/ на потребителите... На тези права на потребителите кореспондира задължението на държавата да осигури и да гарантира упражняването на тези права. Именно в изпълнение на това свое задължение държавата е възложила на банките, лицензирани от БНБ, които предлагат платежни услуги на територията на страната да предлагат на потребителите и платежни сметки за основни операции по смисъла на чл. 118 ЗПУПС. Т.е. в случая държавата е възложила на банките осъществяването на публичноправни функции и предоставянето на обществени услуги. Следователно при предлагането и предоставянето на платежни сметки за основни операции банките осъществяват

функции на административен орган по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК. Следователно отказът да бъде открита платежна сметка за основни операции представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК“.

Следва да се държи сметка, че с Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, транспонирана с ЗПУПС, държавата гарантира достъп до платежни сметки за основни операции само по отношение на потребителите и при наличието на определени предпоставки. В чл. §1, т.40 от ЗПУПС е дадена легална дефиниция на понятието „потребител“ и това е физическо лице - ползвател на платежна услуга, което при договори за предоставяне на платежни услуги извършва дейност, различна от неговата търговска или професионална дейност. За да е налице административен акт, следва кредитната институция да е сезирана от физическо лице с искане по чл. 118 от ЗПУПС.

Както правилно отбелязва и ответникът, ЗПУПС не съдържа регламентация относно съдебния контрол на актовете на кредитната институция по чл. 17- чл.21 от ЗПУПС. Въпреки това, предвид общата клауза по чл.120, ал.2 от Конституцията на РБ, в своята практика ВАС на РБ приема, че те подлежат на съдебен контрол по реда на АПК. Този извод следва и от разпоредите на чл. 24 и чл. 16, § 10 от Директивата, съгласно който изпълнението на поетите от държавите – членки ангажименти за гарантиране правото на потребители да открият и използват платежна сметка за основни операции в кредитна институция, намираща се на тяхната територия, е свързано и регламентирането на възможност за защита правата на потребителите относно платежните сметки за основани операции пред националните съдилища.

В подкрепа на изложените съображения е и последователната практика на касационната инстанция, обективирана в Определение № 9208/17.08.2021г. по адм. дело № 6544/2021 г. ; Определение № 2692/22.03.2022 г. по адм. дело № 24/2022 г.; Определение № 2562 /18.03.2022г. по адм. дело № 612/2022 г.; Определение № 2374/15.03.2022г. по адм. дело № 12301/2021г.; Определение № 2725/23.03.2022 г. по адм. дело № 2509/2022 г. и др.

В случая, ответникът се е произнесъл по искането на Н. С. М. да му бъде открита платежна сметка за основни операции и отказът от 08.02.2024г. подлежи на обжалване по реда на АПК.

Разгледана по същество жалбата е *ОСНОВАТЕЛНА*.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, както на основанията посочени от жалбоподателя, така и на основанията по чл.146 АПК, съдът приема следното:

За да е законосъобразен административният акт на първо място той трябва да е издаден от овластен за това орган, в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган

се изразява в две насоки: първо: въпросите, с които е сезиран органът трябва да му бъдат подведомствени, т.е. да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и второ: органът да е компетентен в сферата на административната подведомственост. Административният акт, издаден от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда правни последици.

„При контрола за законосъобразност се преценява съответствието на административния акт със закона, докато при нищожността - тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на „правно нищо“, на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересуваното лице има интерес да отстрани. След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породя и валидни правни задължения. В същото време следва да е налице за адресата правна възможност да иска от останалите участници в административното правоотношение да се съобразят с това. Нищожните административни актове не пораждат и никога не могат да породят правните последици, към които са били насочени, те не могат да бъдат санирани“ /Тълкувателно решение № 3/16.04.2013г. по т.д. № 1/2012 г. на ВАС на РБ/.

В раздел IV „Достъп до платежни сметки“ от ЗПУПС не се съдържат специални правила относно представителството на банката при произнасяне по искания за откриване на платежна сметка за основни операции. Поради това приложение намират общите правила за представителство на банките. С разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Закона за кредитните институции /ЗКИ/ са въведени специални по отношение на ТЗ изисквания за представителство, като е предвидено, че банката се управлява и представлява винаги съвместно най-малко от две лица, от които поне едно владее български език, като те не могат да възлагат цялостното управление и представителство на банката на едно от тях, но могат да упълномощават трети лица за извършване на отделни действия.

Оспореното в настоящото производство *уведомление с изх. № 39-409 от 08.02.2024 г.*, с което е обективизиран отказ откриване на платежна сметка за основни операции е подписано от Д. К., директор на Дирекция „Съответствие- превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма“ в „Първа инвестиционна банка“ АД и И. Н., заместник-директор на Дирекция „Съответствие- ПИП и ФТ“ в „Първа инвестиционна банка“ АД.

По делото е представено пълномощно с нотариално удостоверяване на подписите рег. № 8442/16.11.2021г. /на нотариус Д. Ж., с рег. № 101 с район на действие РС – София/, с което Н. Х. Б. и Р. И. Б., в качеството им на изпълнителни директори и представляващи заедно „Първа инвестиционна банка“ АД, са упълномощили Д. И. К., директор на Дирекция „Съответствие- ПИП и ФТ“ да представлява банката при определени условия за период на три години, считано от датата на упълномощаването. С раздел I упълномощеното лице е овластено да представлява банката във връзка с разкриването на банкова тайна по Закона за кредитните институции (ЗКИ), като пълният текст на пълномощното по раздел I гласи: „да изготвя и подписва справки, писма и всякакви други документи по искане на трети лица за разкриване на сведения, информация, представляващи банкова тайна на основание чл. 62 ЗКИ, включително и такива, които не представляват банкова тайна по смисъла на ЗКИ“. **Уведомлението изх. № 39-409/08.02.2024г.** нито е свързано с разкриване на сведения, информация, представляващи банкова тайна, нито с разкриване на сведения, информация, които не представляват банкова тайна. В случая не се касае за справка, писмо или друг документ, в отговор на искане за даване на сведения или информация, независимо дали отговаря на изискванията на чл. 62 от ЗКИ или не, а за обективизиране на волеизявление от името на банката свързано с възникване на търговски отношения между нея и потребителя. Пълномощията по раздел I са ограничени до произнасяне по искане на трети лица за разкриване на сведения или информация, при това във връзка с банкова тайна по чл. 62 от ЗКИ. Волеизявлението, с което се отказва откриване на платежна сметка за основни операции, не представлява такова произнасяне. На следващо място, правата по раздел II от представеното пълномощното се отнасят до комуникацията с кореспондентски банки във връзка с процедурите против пране на пари и в този смисъл не може да се възприеме, като делегиране на правомощия по чл. 119, ал.3 от ЗПУПС. С третия последен раздел се предоставят права във връзка с представителство на банката пред различни органи - ДАНС, БНБ, КФН, НАП, ГДБОП и други.

В този смисъл, делегираните права в полза на Д. И. К. не съдържат оправоощаване за представителство на банката при издаване на отказ по чл. 119, ал. 3 от ЗПУПС за откриване на платежна сметка за основни операции. Без всякакво правно значение за настоящия спор е обстоятелството, че лицата Д. И. К. и И. Ясенова Н., заемат висша ръководна длъжност по см. на чл.106, ал.2 ЗМИП и в това им качество отговарят за осъществяването на вътрешния контрол по изпълнението на

задълженията по ЗМИП и ППЗМИП, чиито нормативни правила обаче не са послужили, като основание за постановяване на атакувания акт.

По делото е представено и пълномощно с нотариално удостоверяване на подписите рег. № 8424/16.11.2021г. /на нотариус Д. Ж., с рег. № 101 с район на действие РС – София/, с което Н. Х. Б. и Р. И. Б., в качеството им на изпълнителни директори и представляващи заедно „Първа инвестиционна банка“ АД, са упълномощили И. Ясенова Н., заместник-директор на Дирекция „Съответствие- ПИП и ФТ“ в „Първа инвестиционна банка“ АД да представлява банката при определени условия за период на три години, с което лицето е оправомощено с идентични права с тези делегирани с раздел I и раздел III в полза на Д. К..

Предвид изложените съображения, оспореният отказ за откриване на платежна сметка за основни операции е постановен от лица без представителна власт.

Липсата на представителна власт не може да бъде заместена от длъжностните и функционални характеристики на двете лица, в служебното им качество на директор и заместник-директор на дирекция „Съответствие-ПИП и ФТ“. Възложените им по ЗМИП задължения са неотнормирани към произнасянето по чл. 119, ал. 3 от ЗПУПС от името на кредитната институция за разкриване на платежна сметка за основни операции.

Осъществено е визираното в нормата на чл.146, т.1 АПК основание за прогласяване нищожността на *отказ изх. № 39-409 от 08.02.2024г.* за откриване на платежна сметка за основни операции, постановен по подадено заявление от 28.06.2023г. на Н. С. М..

В обобщение, съдът достигна до извода, че подадената жалба е доказана на разгледаното основание и следва да бъде уважена, като се обяви недействителността на акта. Тъй като произнасянето по направеното искане е единствено в компетентността на ответника, преписката се връща за ново разглеждане и произнасяне.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да се възстановят направените по делото разноски, доказани в размер на 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева, които представляват адвокатско възнаграждение, заплатено в брой съгласно договор за правна защита и съдействие № 028899/14.02.2024г., сключен с адв. Д. П.. От юрк. В. А. е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Минималното възнаграждение по чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет е 1 000.00 /хиляда/ лева, а заплатеното от Н. С. М. надвишава тази стойност. Съдът

приема, че уговореният и заплатен адвокатски хонорар от 1 500.00 лева на адв. Д. М. П., е прекомерен по см. на чл.78, ал.5 ГПК във вр. чл.144 АПК. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, провеждането на едно заседание и обема на процесуалната работа, следва да се присъди възнаграждение именно в минимален размер, който е съразмерен на оказаната правна помощ и съдействие. Внесена е и държавна такса в размер на 10.00 /десет/ лева, която също трябва да се възстанови в полза на оспорващата страна.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, *Административен съд София-град*, 22 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на отказ *изх. № 39-409 от 08.02.2024 г.* на директор на Дирекция „Съответствие- превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма“ и заместник- директор на Дирекция „Съответствие - превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма“ в „Първа инвестиционна банка“ АД, постановен по подадено заявление на 28.06.2023 г. от Н. С. М..

ВРЪЩА искане за откриване на платежна сметка за основни операции на Н. С. М. за ново разглеждане и произнасяне от представляващите „Първа инвестиционна банка“ АД.

ОПРЕДЕЛЯ 10 /десет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Н. С. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.7, ап.24 сумата от 1 010.00 /хиляда и десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК

Съдия: